

Књига пророка Данила — број седамдесет

Од древних плоча до савремених одговорности: откривање заветног путовања

Jeff Pippenger
2024-02-03

Када је Господ ступио у завет са древним Израиљем, дао је две плоче као темељ и симбол заветног односа. Те две плоче су такође одредиле одговорност древног Израиља да свету пружи живо сведочанство о тим двама плочама. Када је Господ ступио у завет са савременим Израиљем, дао је две плоче као темељ и симбол заветног односа. Те две плоче су такође одредиле њихову одговорност да свету пружи живо сведочанство о све четири плоче.

Dve ploče date su doslovnom drevnom Izrailju neposredno pošto ih je Bog izbavio iz doslovnog ropstva egipatskog sužanjstva i proveo kroz razočaranje pri prelasku preko Crvenog mora. Vremenski period tokom kojeg je doslovni drevni Izrailj bio u ropstvu bio je u proročanstvu izričito označen kao četiri stotine i trideset godina, a dok je bio u ropstvu, doslovni drevni Izrailj zaboravio je i prestao da svetkuje subotu sedmoga dana.

Две плоче дате су духовном савременом Израилу одмах пошто их је Бог избавио из духовног ропства католичке потчињености и провео их кроз велико разочарање 1844. године. Време током којег је духовни савремени Израил био у ропству било је у пророчанству изричито одређено као хиљаду двеста шездесет година, и док је био у ропству, духовни савремени Израил је заборавио и престао да светкује суботу седмога дана.

У самом часу историје када је Бог дао Мојсију две плоче да их однесе древном Израиљу, његов брат Арон је правио златни лик телета. Две плоче Десет заповести показују да је Бог Бог ревнитељ, а Његова се ревност нарочито испољава против идолопоклонства; и док је Мојсије силазио с горе, древно Израиљ је наг играо око златног лика који је начинио онај који је био изабран за Божјег говорника.

И Мојсије каза Арону све речи Господње који га беше послао, и све знаке које му беше заповедио. И Мојсије и Арон отидоше и сабраше све старешине синова Израиљевих; и Арон каза све речи које Господ беше говорио Мојсију, и учини знаке пред народом.
Изразак 4:28–30.

Брат пророка који је водио древно Израиљ током заветне историје када су биле дате две заветне плоче, био је вођа у побуни слике љубоморе. Муж пророчице која је водила савремени Израиљ током заветне историје када су биле дате две заветне плоче, био је вођа у побуни из 1863. године, а 1863. година означава први нараштај адвентизма као представљеног сликом љубоморе постављеном на улазу у врата олтара.

И рече ми: Сине човечји, подигни сада очи своје према северу. И подигох очи своје према северу, и гле, на северној страни код врата олтара беше овај лик љубоморе на улазу. Језекиљ 8:5.

„олтар“ је симбол Христа.

„У опасности смо да помешамо свето и обично. Свети огањ од Бога треба да се употребљава у нашим напорима. Прави олтар је Христос; прави огањ је Свети Дух. То је наше надахнуће. Само онда када Свети Дух води и руководи човеком, он је сигуран саветник. Ако се одвратимо од Бога и од Његових изабраних да бисмо се распитивали код туђих олтара, биће нам одговорено према нашим делима.“ Selected Messages, књ. 3, 300.

„Vrata“ су crkva.

„Понизној, верујућој души, Божји дом на земљи јесте врата неба. Песма хвале, молитва, речи које говоре Христови представници, средства су која је Бог одредио да припреме народ за Цркву горе, за то узвишеније богослужење у које не може ући ништа што скврни.“ Testimonies, volume 5, 491.

Godine 1863. laodikejski adventizam postao je pravno registrovana crkva i prestao da bude pokret. U tom trenutku oni su „ušli“ u crkvenu istoriju. Godine 1863. Hristova crkva stupila je u pravno udruženje sa vladom Sjedinjenih Država. Te godine takođe su uveli krivotvorenu kartu da zamени две svete tablice Avakumove. Čim je druga tablica bila pripremljena, u smislu proročke istorije oni koji su bili tipološki predstavljeni Aaronom pripremali su krivotvoreni lik.

Друга заповест представља најодређеније упозорење против идолопоклонства и обожавања ликова. У њој Бог такође открива свој карактер као Бог ревнитељ. Ту Он такође износи начело да задржава суд над безбожнима до трећег и четвртог колена. Десет заповести су препис Христовог карактера.

„За одбацивање Христа, са последицама које су уследиле, они су били одговорни. Грех једног народа и пропаст једног народа били су последица верских вођа.“

„Зар у наше дане нису на делу исти утицаји? Зар многи од виноградара у Господњем винограду не иду стопама јеврејских вођа? Зар верски учитељи не одвраћају људе од јасних захтева Божје речи? Уместо да их васпитавају у послушности Божјем закону, зар их не васпитавају у преступу? Са многих црквених проповедаоница народ се учи да Божји закон за њих није обавезујући. Уздижу се људска предања, уредбе и обичаји. Подстичу се гордост и самозадовољство због Божјих дарова, док се Божји захтеви занемарују.“

„Одбацујући Божји закон, људи не знају шта чине. Божји закон је препис Његовог карактера. Он отеловљује начела Његовог царства. Ко одбија да прихвати та начела, ставља себе изван тока којим теку Божји благослови.“ Христове поуке, 305.

Христов карактер јесте Његов лик, и он обухвата и то да је Он Бог ревнитељ. Божја ревност се пројавила у Христу када је двапут очистио храм. При првом чишћењу храма, ученици

који су били сведоци тог дела потом су били наведени да се сете да Писмо говори о Божјој ревности.

А беше близу јудејска Пасха, и Исус узиђе у Јерусалим, и нађе у храму оне што продаваху волове и овце и голубове, и мењаче новца где седе; и начинивши бич од узица, истера све из храма, и овце и волове; и просу новац мењачима, и испремета столове; и рече онима што продаваху голубове: Носите то одавде; не чините од дома Оца мојега дом трговине. И сетише се ученици Његови да је написано: Ревност за дом Твој изједа ме. Јован 2:13–17.

У Светом писму, и на јеврејском и на грчком, реч „ревносан“ уједно је и реч „љубоморан“. То је иста реч. Када је Христос очистио храм, испољио је Божју љубомору, која је својство Божјег карактера препознато у другој заповести, и нарочито се испољава против идолопоклонства. Када је Мојсије сишао с горе с две плоче и разумео шта је Арон учинио и шта је народ чинио, разбио је две плоче. Те две плоче биле су истинска слика љубоморе, јер су биле физичка представљања која су откривала Бога као љубоморног Бога. Када је Мојсије разбио две плоче, испољио је управо ону љубомору која је препозната у другој заповести.

И Мојсије се окрену и сиђе с горе, и две плоче сведочанства беху у његовој руци; плоче беху исписане с обе своје стране; с једне стране и с друге беху исписане. И плоче беху дело Божје, и писмо беше писмо Божје, урезано на плочама. А када Исус Навин чу вику народа док је клицао, рече Мојсију: Вика бојна је у околу. А он рече: Није то глас оних који кличу ради победе, нити је то глас оних који вапе јер су побеђени; него чујем глас оних који певају. И догоди се, чим се приближи околу, да угледа теле и игру; и Мојсијев гнев се распали, те баци плоче из својих руку и разби их под гором. Излазак 32:15–19.

Две плоче биле су сведочанство Божјег карактера. Божји карактер је обличје које треба да се у људима образује кроз Христову праведност. Две плоче су право обличје љубоморе, а Арон је начинио лажно обличје љубоморе управо у време када је право обличје љубоморе било предавано древном Израиљу. Они у којима је Христос образован имају Његово обличје и хаљину Његове праведности, а ипак су Аронови свечари играли наги, јер су били Лаодикијци. Лаодикијци су „несрећни, и невољни, и сиромашни, и слепи, и наги.“

А кад Мојсије виде да је народ разуздан; (јер их Арон беше учинио разузданима, на срамоту њихову међу непријатељима њиховим). Излазак 32:25.

Године 1856, седам година пре него што је израђен лажни дијаграм, и Џејмс и Елен Вајт су препознали да је покрет прешао у лаодикејско стање. Године 1863, адвентизам је био духовно „наг“ исто као што је стари Израиљ дословно био „наг“ док је играо око лажне слике љубоморе. Лажни предмет који је Арон начинио био је идол од злата, али је био лик телета, које је звер. То је био лик звери, а такође и лик звери. Златно теле било је лик звери, али је такође било посвећено боговима за које је Арон неправедно тврдио да су избавили Израиљ из египатског ропства.

И узео је то из њихових руку, и обликовао га резачким алатом, пошто је начинио ливено теле; и рекоше: Ово су богови твоји, Израиљу, који те изведоше из земље египатске. А кад Арон виде то, сазида жртвеник пред њим; и Арон огласи, говорећи: Сутра је празник Господу. И уранише сутрадан, и принесоше жртве паљенице, и доведоше жртве захвалне; и народ поседа да једе и да пије, па устаде да се весели. Излазак 32:4–6.

Zlatno tele bilo je lik zveri, ali je bilo posvećeno lažnim bogovima, te je stoga bilo i lik (prinos) zveri. Lik je bio načinjen od zlata, koje je simbol Vavilona, a bio je tele, što je najviši oblik prinosa u službi svetilišta. Bilo je posvećeno bogovima Egipta. Tajanstveni Vavilon (jer sva proročka svedočanstva ukazuju na kraj sveta) sastoji se od žene koja jaše na zveri. Zver koju žena jaše jesu Ujedinjene nacije (deset careva), i ona je simbol aždaje, ateizma i Egipta. Sama žena jeste falsifikat Božje prave crkve. Zlatno tele koje je Aron posvetio bogovima Egipta bilo je pralik velike bludnice iz Otkrivenja sedamnaest, koja je Vavilon (zlato), jašući na zveri (Egipat) i predstavlja lažnu crkvu (tele).

У исто време Арон је подигао олтар који, као што је управо показано, представља Христа, истински олтар. Потом је установио кривотворени систем богослужења, јер је објавио празник Господу за следећи дан. Ароново златно теле било је лик „звери“ и „звери“, и било је постављено „пред“ лажним Христом, а један дан био је одређен да се прослави његов лажни систем богослужења.

Сједињене Америчке Државе су сила која подиже лик звери, а затим приморава свет да следи њен пример. Сједињене Америчке Државе имају моћ да тај систем богослужења наметну свету, и то чине пред звери, „пред њом“.

И видех другу звер како излази из земље; и имаше два рога као јагње, и говораше као аждаја. И чињаше сву власт прве звери пред њом, и учини да се земља и они који живе на њој поклоне првој звери, чија се смртна рана исцели. Откривење 13:11, 12.

Човек греха, који је папство, јесте звер из мора из тринаесте главе Откривења. Када Сједињене Државе проговоре као аждаја, приликом ускоро долазећег недељног закона, тада почињу да приморавају свет да постави лик звери „пред“ њом. Звер пред Сједињеним Државама (звери из земље) јесте папство (звер из мора). Папство је лажни Христос, а Арон је поставио свој златни лик пред лажним Христом, јер је Христос прави олтар. Арон је потом успоставио лажни систем богослужења, као што је представљено објавом празничног дана који је требало да буде одржан сутрадан. Сједињене Државе такође намећу лажни систем богослужења, и он је такође повезан са лажним даном богослужења.

Када је Мојсије сишао с горе, спор је био између правога и лажнога лика љубоморе — лика Христа или лика Сатане. Кривотворина се састојала од кривотвореног Христа (олтар), кривотвореног искуства (Лаодикијског), кривотвореног дана богослужења („сутра је празник Господу“). Побуна златног телета представља побуну ускоро долазећег закона о недељи, али она такође представља и побуну лаодикијског адвентизма 1863. године.

Године 1863. уведена је кривотворена плоча да би се прикрили драгуљи Милеровог сна, како су били представљени на две Авакумове плоче. Те две плоче биле су претсликане двома плочама које је Мојсије примио на гори. Године 1863. успостављена је правна веза са владом Сједињених Држава, чиме је Милеритски покрет окончан и Лаодикијски покрет правно регистрован као Црква адвентиста седмог дана. Тај однос био је представљен Ароновим ликом звери, који се пророчки одређује као сједињење Цркве и државе, чиме се, дакле, претсликава да су Милерити 1863. успоставили однос Цркве и државе, а такође се претсликавају и Сједињене Државе у време ускоро долазећег закона о недељи.

Аронове наге распојасане плесачке луде, које представљају кривотворено искуство Лаодикеје, јесу управо оно у шта се милеритски покрет претворио 1856. године. Духовно искуство представљено Ароновим плесачким лудима било је супротстављено искуству Мојсија, који је испољавао љубомору карактера Божјег према идолопоклонству. „Плес“ у пророштву представља симбол обмане, а Аронове плесачке луде такође су представљале обману коју доносе Сједињене Државе док приморавају свет да „игра“ уз Навуходоносорову музику, док тирска блудница пева своје песме.

Године 1863. лаодикијски милеритски покрет прешао је у правно регистровану лаодикијску Цркву адвентиста седмог дана. Као што је утврђено у претходним чланцима, 1863. године Јерихон је био поново саграђен, јер је Јерихон симбол изобиља Лаодикије и служи као фалсификат града Јерусалима. Године 1863, увођење једне фалсификоване пророчке карте представљало је понављање историје Арона, златног телета и безумника који су играли. Историју избављења на Црвеном мору сестра Вајт је више пута употребљавала да прикаже историју раног адвентизма, и та примена се савршено подудара са историјом Мојсија и Арона у спору око лика љубоморе.

Године 1863, прва генерација лаодикијског адвентизма започела је када је лик љубоморе био постављен на вратима (цркви), која су била пред олтаром (Христом). Та прва генерација потом је „ушла“ у историју гадости које су се све више умножавале.

Тада ми рече: Сине човечји, подигни сада очи своје к северу. И подигох очи своје к северу, и гле, на северној страни код врата олтара беше на улазу тај лик љубоморе. Језекиљ 8:5.

Наставићемо ова разматрања у следећем чланку.

„Какво је наше стање у ово страшно и свечано време? Авај, каква охолост преовлађује у цркви, какво лицемерје, каква обмана, каква љубав према одевању, лакомислености и забави, каква жеља за првенством! Сви ови греси помрачили су ум, тако да се вечне стварности нису разазнале. Зар нећемо истраживати Писма, да бисмо знали где се налазимо у историји овога света? Зар нећемо постати разумни у погледу дела које се у ово време извршава за нас, и положаја који ми као грешници треба да заузимамо док ово дело помирења траје? Ако имамо икаквог обзира према спасењу својих душа, морамо учинити одлучну промену. Морамо тражити Господа с истинским покајањем; морамо с дубоким скрушењем душе исповедити своје грехе, да би били избрисани.

„Не смемо више остајати на зачараном тлу. Убрзано се приближавамо крају свога времена милости. Нека свака душа испита: Како стојим пред Богом? Не знамо колико брзо наша имена могу доћи на Христове усне и наши случајеви бити коначно решени. Какве ли ће, о, какве ће то одлуке бити! Хоћемо ли бити убројани међу праведне, или ћемо бити сврстани међу зле?“

„Нека црква устане и покаје се за своја отпадништва пред Богом. Нека се стражари пробуде и нека дају труби јасан глас. То је одређено упозорење које треба да објавимо. Бог заповеда Својим слугама: ‘Вичи из свега гласа, не устежи се, подигни глас свој као трубу, и објави народу мојему преступ њихов, и дому Јаковљеву грехе њихове’ (Исаија 58:1). Пажња народа мора бити придобијена; ако се то не може учинити, сав труд је узалудан; чак и када би анђео с неба сишао и говорио им, његове речи не би донеле више добра него када би говорио у хладно ухо смрти.“

„Crkva se mora probuditi na delovanje. Duh Božji nikada ne može doći dok ona ne pripravi put. Treba da postoji ozbiljno ispitivanje srca. Treba da postoji sjedinjena, postojana molitva i verom prisvajanje Božjih obećanja. Ne treba da bude, kao u drevna vremena, oblačenje tela u kostret, već duboko poniženje duše. Nemamo ni najmanjeg razloga za samozadovoljstvo i samouzvišenje. Treba da se ponizimo pod moćnom rukom Božjom. On će se javiti da uteši i blagoslovi istinske tragaоce.“ Selected Messages, knjiga 1, 125, 126.